

богаты убо нь кориттлюбивы (*), токо что ся научихъ това, додохъ и като ѣ забыколихъ, мжчяхъ ся да ѣ обьрнать отъ намѣреніе-то ѣ; нь тази добротворна вдовица остана непрѣмѣнно въ мнѣніе-то си. Съ милость-тж на благодѣтелкж-тж си, Андрѣй ся постави слѣдъ малко врѣмя, единъ отъ значителны-ты художницы на мѣсто-то; и благополучіе-то му ся умножи още по-вече съ еднж женж, кой-то уневѣсти (вѣнчя ся) слѣдъ малко, съ добрж прикїж.

А Елена ся вѣнчя и тя съ еиниъ почтенъ мжжъ, и найде въ това бракосъчитаніе благополучіе-то, на кое-то бѣше достойна за добродѣтели-ты си.

Андрѣй не забрави длѣжность-тж что имаше камъ стареца, кой-то го отхрани. Той не ся задоволи да изяви само чрѣзъ писма признателность-тж си камъ него, нь и съ дѣла: научи ся че добрый онзи человекъ, обезсиленъ отъ старость, не бѣше веке въ състояніе да работи; че, като изгуби женж си, остана безъ

(*) Тур. тамахварлжжъ.